

АТОМНИК України

№7 (637) 14 лютого 2013 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПЛЕНУМ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ Б'Є НА СПОЛОХ...

Повертаються буремні 90-ті?

Атомникам знову доведеться ставати на захист своїх прав і майбутнього галузі

Сьомого лютого у Києві, в Будинку профспілок України, відбувся II Пленум Центрального комітету Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України. Участь у пленарному засіданні взяли профспілковий актив та керівники підприємств атомно-енергетичного комплексу

держави, а також запрошені на проффорум: головний консультант секретаріату профільного Комітету Верховної Ради України, представники міністерств — енергетики та вугільної промисловості України та соціальної політики України, державного підприємства НАЕК «Енергоатом», Державного

агентства України з управління зоною відчуження. Основне питання, винесене на обговорення Пленуму ЦК, — «Про ситуацію, яка склалася на підприємствах атомної енергетики і промисловості України, та подальші дії Атомпрофспілки». «Це питання життя і смерті галузі, — зазначив у

своїй доповіді Голова Атомпрофспілки Валерій Матов, — яка поки що гарантує енергетичну безпеку України. За підсумками минулого року вітчизняними атомними електростанціями вироблено близько 47 відсотків усієї електроенергії». (Закінчення на 2-й стор.)

ПОСТАНОВА ПЛЕНУМУ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ВІД 7 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

№Пл 2—1, м. Київ

Про ситуацію, яка склалася на підприємствах атомної енергетики і промисловості України, та подальші дії Атомпрофспілки

Заслухавши інформацію Голови Атомпрофспілки Матова В.О., заступника Голови Атомпрофспілки, голови ППО ДП НАЕК «Енергоатом» Лича О.В., голови Східної об'єднаної організації профспілки Філіппова Б.М., голови Дніпродзержинської об'єднаної організації профспілки Федоренко Т.О., Пленум Центрального комітету профспілки

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Інформацію про ситуацію, яка склалася на підприємствах атомної енергетики та промисловості України, взяти до відома.

2. Доручити Президії ЦК профспілки від імені Пленуму ЦК:

2.1. Направити звернення до Президента України Януковича В.Ф. про кризову ситуацію в атомно-промисловому комплексі України.

2.2. Ініціювати перед Президентом України Януковичем В.Ф. питання про необхідність створення державного органу управління атомно-промисловим комплексом України.

2.3. Звернутися до Міністерства фінансів України та Національної комісії регулювання електроенергетики України про встановлення обґрунтованого тарифу на електроенергію та фінансового плану для ДП НАЕК «Енергоатом», який забезпечить сталий розвиток Компанії, виконання умов колективного договору, дозволить у повному обсязі виконати програми з продовження ресурсу енергоблоків АЕС, підвищення рівня безпеки експлуатації ядерних установок, добування енергоблоків Х-3, Х-4, закупівлі уранового концентрату українського виробництва у повному обсязі.

2.4. Звернутися до департаменту стратегічної політики, інвестицій та ядерно-енергетичного комплексу Міненерговугілля України з вимогою забезпечити розроблення, узгодження та затвердження в установленому порядку державної програми «Ядерне паливо України» на 2014—2020 роки, з метою стовідсоткового задоволення потреб українських АЕС у власному природному урані, цирконієвій продукції та ядерному паливі.

2.5. Звернутися до Кабінету Міністрів України з пропозицією про прийняття рішення, спрямованого на забезпечення достатнього фінансування заходів державної цільової економічної програми «Ядерне паливо України».

2.6. Звернутися до Прем'єр-міністра України Азарова М.Я., міністра енергетики та вугільної промисловості України Ставицького Е.А. щодо неприпустимості призначення на посаду керівника ДП НАЕК «Енергоатом» (оператора ядерних установок) осіб, які не мають необхідного стажу роботи на керівних посадах у сфері використання ядерної енергії.

2.7. Інформувати віце-прем'єр-міністра України Бойка Ю.А., секретаря Ради національної безпеки і оборони України Ключова А.П., міністра енергетики та вугільної промисловості України Ставицького Е.А., голову Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Мартиненка М.В., голову Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Сех І.І., голову Державної інспекції ядерного регулювання України Миколайчук О.А. про рішення II Пленуму ЦК профспілки та запропонувати невідкладно провести відповідні консультації щодо ситуації, яка склалася на підприємствах атомної енергетики і промисловості України.

2.8. У разі неможливості налагодити соціальний діалог з органами державної влади та управління, розробити та затвердити заходи щодо проведення колективних дій по захисту прав та інтересів членів Атомпрофспілки, недопущення руйнування атомної енергетики та промисловості України, зниження рівня ядерної та радіаційної безпеки та умов роботи персоналу ядерних установок і підприємств уранового виробництва.

3. Звернутися до міжнародних глобальних профспілкових об'єднань IndustryALL та PSI, членами яких є Атомпрофспілка, з проханням надати солідарну підтримку Атомпрофспілки в її діях по недопущенню погіршення норм і стандартів ядерної безпеки в Україні, вимог МАГАТЕ, трудових та соціально-економічних прав працівників.

4. Регулярно інформувати через засоби масової інформації громадськість України про ситуацію, яка складається в атомно-промисловому комплексі України.

5. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на Голову Профспілки Матова В.О.

Голова профспілки В.О. МАТОВ

ЗВЕРНЕННЯ

УЧАСНИКІВ ПЛЕНУМУ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Президиенту України Януковичу В.Ф.

Шановний Вікторе Федоровичу!

Звертаємося до Вас від імені учасників Пленуму Центрального комітету Атомпрофспілки з приводу кризової ситуації, яка склалася на підприємствах атомної енергетики та промисловості України.

Тривалий час з боку органів державної влади та управління не приділялося достатньої уваги до проблематики атомно-енергетичного та промислового комплексу України, який забезпечує національну енергетичну безпеку держави, що призвело до критичного загострення проблем в атомному комплексі, зростання соціальної напруги в колективах.

Стан справ в атомно-енергетичному комплексі сьогодні характеризується такими негативними факторами, як:

- відсутність економічно обґрунтованого тарифу на електроенергію для ДП «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом», який останнім часом штучно занижується;

- відсутність державного органу управління атомною енергетикою та промисловістю України, що дозволяє Міненерговугілля використовувати фінансові ресурси ДП НАЕК «Енергоатом» для задоволення потреб інших суб'єктів господарювання, що є у віданні цього міністерства;
- встановлення диспетчерських обмежень для атомних електростанцій на користь теплової генерації, електроенергія якої втричі дорожча за «атомну»;

- наявність законодавчих ініціатив, що значно погіршують конкурентоспроможність атомної генерації на оптовому ринку електроенергії України (проект закону України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України», прийнятого Верховною Радою України у першому читанні 20.11.2012 року);
- постійне відтермінування вирішення питання добування двох енергоблоків Хмельницької АЕС;

- затвердження Міністерством енергетики та вугільної промисловості кваліфікаційних вимог до керівників ДП НАЕК «Енергоатом» і директорів АЕС, що дозволяють призначення на посади осіб, які не мають жодного відношення до атомної енергетики. При цьому не враховані ні уроки Фукусіми, ні Чорнобиля щодо ролі керівника оператора ядерної установки у прийнятті рішень при виникненні позаштатних ситуацій на атомних об'єктах;
- припинення ролі персоналу АЕС в забезпеченні надійної та безпечної експлуатації атомної електростанції під час затвердження тарифу на електроенергію для ДП НАЕК «Енергоатом», який не дозволяє виконувати діючий колективний договір Компанії та викликає підвищення соціальної напруги в колективах АЕС;

- відсутність достатніх коштів на фінансування поточної діяльності та подальшого розвитку підприємств атомної промисловості, що входять до складу Концерну «Ядерне паливо України», та невизначеність із джерелами фінансування прийнятих програм щодо створення умов для власного виробництва ядерного палива для АЕС України;
- зволікання з розробкою, узгодженням та затвердженням в установленому порядку державної цільової економічної програми «Ядерне паливо України» на 2014—2020 роки та визначенням джерел фінансування для її забезпечення у повному обсязі.

Шановний Вікторе Федоровичу!

Перелік проблем, що існують в атомно-енергетичному комплексі, тільки частково характеризує складну ситуацію, що склалася на підприємствах атомної енергетики та промисловості України, і загострення якої може призвести до непередбачуваних наслідків.

Пленум Центрального комітету доручив звернутися до Вас з проханням підтримати наші вимоги до органів державної влади та управління, а саме:

1. Створити окремий орган державного управління атомно-енергетичним комплексом України.

2. Встановити обґрунтований тариф на електроенергію для ДП НАЕК «Енергоатом», який забезпечить сталий розвиток Компанії, виконання умов колективного договору, дозволить у повному обсязі виконати програми з продовження ресурсу енергоблоків АЕС, підвищення рівня безпеки експлуатації ядерних установок, добування двох енергоблоків Хмельницької АЕС, закупівлі уранового концентрату українського виробництва у повному обсязі.

3. Забезпечити розроблення, узгодження та затвердження в установленому порядку державної програми «Ядерне паливо України» на 2014—2020 роки з метою стовідсоткового задоволення потреб українських АЕС у власному природному урані, цирконієвій продукції та ядерному паливі.

4. Прийняти рішення, спрямоване на забезпечення достатнього фінансування заходів державної цільової економічної програми «Ядерне паливо України».

5. Не призначати на посаду керівника ДП НАЕК «Енергоатом» (оператора ядерних установок) осіб, які не мають необхідного стажу роботи на керівних посадах у сфері використання ядерної енергії.

Просимо Вас, Вікторе Федоровичу, призначити зустріч для вирішення всього комплексу проблем атомної енергетики та промисловості України та ініціювати розгляд сучасного стану ядерної галузі на засіданні Ради національної безпеки і оборони України.

Зважаючи на вищенаведене та досвід плідної співпраці з Вами, Вікторе Федоровичу, ми вирішили питань добування та пуску Хмельницького та Рівненського атомних енергоблоків, сподіваємося на взаєморозуміння та Вашу підтримку у розв'язанні зазначених проблем.

З повагою
Голова Атомпрофспілки В.О.Матов
м. Київ, 11 лютого 2013 року. №01-10-52

ПЛЕНУМ ЦК АТОМПРОФСІЛКИ УКРАЇНИ Б'Є НА СПОЛОХ...

Повертаються буремні 90-ті?

Атомникам знову доведеться ставати на захист своїх прав і майбутнього галузі

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Валерій Матов проаналізував нормативно-правові акти, що визначають розвиток ядерно-паливного циклу, починаючи з 1995 року. Амбіційні плани на практиці залишилися декларативними. Власний ядерно-паливний цикл (ЯПЦ), для створення якого Україна мала майже стовідсотковий ресурс, уже нездійсненна мрія. Та й російсько-український проект зі створення ядерно-паливного циклу «пробуксовує». «Фінансування Комплексної програми ЯПЦ передбачалося за рахунок цільової надбавки у тарифі на електроенергію, що виробляється на АЕС України. Проте фактичне фінансування становило 5—10 % від необхідних коштів на реалізацію цієї програми. Саме у недостатньому фінансуванні криється головна причина провалу цієї програми», — підкреслив Валерій Матов.

Та найважливіше питання на часі: продовження ресурсу атомних енергоблоків. Наприкінці 2012 року завершився проектний ресурс експлуатації 1-го енергоблоку ЮУАЕС. До 2017 року ще вісім із 15 діючих енергобло-

ків відпрацюють проектний термін. Натомість кошти на проведення підготовчих робіт з продовження ресурсу енергоблоків відсутні. Атомна енергетика не має можливості акумулювати фінанси на свій розвиток, тому що перетворилася, за фігуральним висловленням голови профкому ХАЕС Михайла Гука, «на корову, яку доять для утримання традиційної й іншої енергетики, а тепер ще намагаються засмажити стейк».

За рахунок дешевої атомної електроенергії уряд утримує ціну на електроенергію для населення і дотує інші галузі енергетики, передує, теплову, «вугільну», тариф якої на електроенергію періодично переглядається у бік підвищення, атомникам же минулого року його навіть знизили. Національна комісія регулювання електроенергетики України (НКРЕ) усталила тариф для НАЕК «Енергоатом» на 6,8 відсотка менший — 21 коп. за кВт/год (ціна на електроенергію для теплоелектростанцій становить близько 64 коп. за кіловат).

«Відкритим залишається питання погашення боргу Оптового ринку електроенергії

перед ДП НАЕК «Енергоатом», який з року в рік збільшується, — зазначив Валерій Матов. — До того ж уряд не продовжив дію Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», що може призвести до штучного банкрутства НАЕК, і практично вже цього року. Іншою загрозою є закон, що набрав чинності з 19 січня 2013 року у новій редакції «Про поновлення платоспроможності боржника та визнання його банкрутом».

Однак найбільше обурення атомників зумовив проект закону №10571, який передбачає створення Фонду розподілення цінового балансу. Головними «меценатами» з його наповнення мають стати державні підприємства НАЕК «Енергоатом» та «Укргідроенерго», які зобов'язані дотувати «зелений тариф», низькі тарифи приватних теплових станцій та теплоелектроцентралей. Прийняття зазначеного закону, законодавче встановлення ним «залишкового принципу» фінансування

ядерної галузі, без урахування особливостей функціонування атомних об'єктів, неодмінно спричинить колапс в енергозабезпеченні України. Цим законом практично здійснюється спроба створення на ринку електроенергії сприятливих умов для постачальників електроенергії недержавної форми власності та неконкурентоспроможних умов для АЕС, що вочевидь загрожують невиконанням в атомній галузі заходів з реалізації як міжнародних зобов'язань, так і норм чинного законодавства України.

Обговорювалися на Пленумі й інші «стресові фактори» усіх гілок атомно-енергетичного комплексу: критичний, уже упродовж багатьох років, стан підприємств дніпродзержинського майданчика, зоною особливої напруги, і соціальної включно, стала Чорнобильська зона відчуження, хронічна затримка і дефіцит коштів на заходи зі зняття з експлуатації ЧАЕС створює соціальний дискомфорт у трудовому колективі та м. Славутич. Бюджетної підтримки конче потребує ДП «СхідГЗК», розвиток якого пошито на самоплив. Усі озвучені проблеми потребують негайного розв'язання, конкретних заходів і дій від найвищих органів державної влади. Адже ситуація в одному з наймолодших і найефективніших секторів економіки України дедалі ускладнюється. Варто згадати, що у буремні 90-ті роки попри розпал кризи неплатежів, бартерні розрахунки за електроенергію і, як нас-

лідок, загострення соціально-економічних проблем — організація «атомних» пікетів і маніфестацій у Києві — багатотисячний колектив ДП НАЕК «Енергоатом» завдяки професіоналізму, ініціативності, самовідданості у роботі, людяності і патріотизму керівників і робітників, інженерів і науковців, проєктантів і будівельників з честю виходив із найскладніших ситуацій, створював передумови для употужнення ядерної генерації, підтримання її на високотехнологічному експлуатаційному рівні, надійного і безперерійного постачання людей та народного господарства країни енергоресурсами. І варто ще раз наголосити, що свою безпековість і надійність вітчизняна атомна енергетика довела, і її розвиток має бути гарантований державою на весь період ринкових перетворень в електроенергетичній сфері.

За підсумками заслуханої доповіді Голови Атомпрофспілки Валерія Матова, промов заступника Голови Атомпрофспілки — голови ППО ДП НАЕК «Енергоатом» Олексія Лича, голови Східної об'єднаної організації профспілки Бориса Філіппова, голови Дніпродзержинської об'єднаної організації профспілки Тамари Федоренко, багатьох інших учасників засідання, Пленумом Центрального комітету Атомпрофспілки було прийнято відповідну постанову, що надруковано. (Докладніша інформація про пленарне засідання буде).

18 ЛЮТОГО 1998 РОКУ УТВОРЕНО ПЕРВИННУ ПРОФСІЛКОВУ ОРГАНІЗАЦІЮ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

ОПЫТ БОРЬБЫ, ОПЫТ ДИАЛОГА

Первичная профсоюзная организация государственного предприятия «Национальная атомная энергогенерирующая компания «Энергоатом» — одна из самых крупных первичек Профсоюзного союза работников атомной энергетики и промышленности Украины, которая при постоянной поддержке Центрального комитета профсоюза и его Президиума, благодаря профессионализму, ответственности, активной позиции профкомов, инициативности и настойчивости профактива и каждого члена профсоюза обособленных подразделений Компании проявила себя за свою 15-летнюю историю настоящим борцом за права и интересы работников, приложила много усилий в деле укрепления единства и солидарности профсоюзного движения, сохранения и развития ядерной отрасли Украины.

О том, как все начиналось, что было важно в работе первички за этот период и задачах сегодняшнего дня, рассказывает председатель профкома ППО ГП НАЭК «Энергоатом» Алексей Васильевич ЛЫЧ:

Справка: Лыч А. В. родился 19 сентября 1955 года. Образование высшее — экономист, магистр между-

народного менеджмента. Трудовой стаж насчитывает свыше 38 лет, из них 24 года на профсоюзной работе: занимал выборные должности в профкоме ЧАЭС, является председателем профкома ППО НАЭК «Энергоатом» со дня основания, а также, с 2005 года, — заместителем Председателя Атомпрофсоюза Украины.

Алексей Васильевич Лыч — один из самых активных участников и организаторов Атомпрофсоюза, заслуженный энергетик Украины, кавалер ордена «За заслуги» III степени.

— Необходимость создания первичной профсоюзной организации была вызвана тяжелой ситуацией, которая сложилась в конце 90-х годов в коллективах атомных электростанций и была связана с хронической невыплатой заработной платы, отсутствием оборотных средств АЭС для обеспечения выполнения коллективных договоров. А также отсутствием единого, коллегиального поиска путей решения создававшихся проблем на атомных электростанциях.

Ситуация постоянно усугублялась тем, что не только коллективные договоры и способы воздействия для решения возникших вопросов значительно отличались на каждой площадке АЭС. Но и структура, а также система оплаты труда на каждой станции были разработаны свои и, естественно, уровень средней заработной платы очень сильно отличался в зависимости от места расположения площадок, от тех партнерских договоренностей, которые существовали непосредственно на конкретных

АЭС. Многие положения коллективных договоров очень различались от общепринятого порядка их заключения, а также их структуры, которая была рекомендована, в том числе и Федерацией профсоюзов Украины.

Посовещавшись с председателями профсоюзных комитетов АЭС, было принято решение о создании первичной профсоюзной организации как профсоюзного органа, который должен на партнерских началах работать непосредственно с субъектом хозяйствования — ГП НАЭК «Энергоатом», которое на то время уже было создано, в октябре 1996 года.

Таким образом, 18 февраля 1998 года на объединительной, я бы так сказал, конференции профсоюзной организации была создана наша первичка. Конечно, это был сложный процесс, потому что некоторые руководители профорганизаций воспринимали это как ущемление их представительных прав от трудового коллектива в органах государствен-

ного управления на более высоком уровне.

Хочу еще вспомнить, что на то время у нас для решения проблем вошли в коллективный трудовой спор Чернобыльская и Запорожская атомная электростанции со своими руководителями, которые, мы понимали, непосредственно виновниками происшедшего не были. Решение данного вопроса «лежало» в более высоких управленческих структурах, которые конкретно занимаются формированием энергетической политики государства, в частности, обеспечением безопасности АЭС. Процедура трудового конфликта предусматривала практически, чтобы каждая АЭС вступила в такой коллективный спор со своими генеральными директорами, и требовала отставки их с занимаемых должностей. Кроме — наказания невиновных.

После образования первичной профсоюзной организации мы уже сообща вышли от имени пяти АЭС, ЧАЭС тоже входила в этот состав, с нашими требованиями в коллективный трудовой спор с руководителями НАЭК «Энергоатом». Потому что сложная ситуация не была локаль-

ной, на какой-то отдельной АЭС, а действительно отражала состояние всей атомной энергетики.

После принятия решения о вступлении в коллективный трудовой спор, проведения переговоров непосредственно с руководителем Нур Нигматуллиным, который на то время возглавлял «Энергоатом», было принято решение в начале 1999 года ходатайствовать об отстранении его от занимаемой должности. Вместе с тем мы понимали прекрасно, что это не является решением вопроса. Положением, в котором оказалась атомная энергетика, было показательно в общем по стране. «Убийственные» взаимозачеты, когда дисконты доходили до 50%, практически вымывались оборотные средства АЭС, переход на «натуроплату», бартерные операции — все это не могло не сказаться на дальнейшем развитии атомной энергетики.

Создавалась достаточно сложная и напряженная обстановка в атомной энергетике в целом по обеспечению текущей эксплуатации, повышению безопасности АЭС.

(Окончание на 3-й стор.)

18 ЛЮТОГО 1998 РОКУ УТВОРЕНО ПЕРВИННУ ПРОФСПІЛКОВУ ОРГАНІЗАЦІЮ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

ОПЫТ БОРЬБЫ, ОПЫТ ДИАЛОГА

(Окончание.)

Начало на 2-й стор.)

Это касалось всех трудовых коллективов, в том числе и хозяйственных руководителей.

Рассмотрев детально вопросы, связанные с возникновением коллективного трудового спора, а также пройдя всю тернистую процедуру конфликта, увидев, что центр принятия решения, а также ответственности за сложившуюся ситуацию находится на более высоком государственном уровне, мы обратились в ЦК профсоюза. Было решено вступить в коллективный трудовой спор с Министерством топлива и энергетики. Также потребовали отстранения министра, в то время был Сергей Ермилов, от занимаемой должности. Или стечение обстоятельств, или кто-то воспользовался нашей позицией в отношении руководителей, но через некоторое время и Нигматуллин, и

те труда — это коллективный труд администрации и представителей профсоюзного комитета. Конечно, она не настолько полно отвечает требованиям времени, но данная система регулирует вопросы, чтобы на всех площадках оплата труда, а также уровень зарплаты соответствующих должностей были одинаковыми. Мы и дальше развиваем этот метод оплаты труда. Поступило много предложений, которые требуют определенного времени, чтобы их рассмотреть и принять наиболее выгодные для наших работников условия. Мы стремимся не только сохранить уровень доходов наших работников, но и постоянно повышать его.

В последующие годы мы работали с органом государственного управления через ЦК профсоюза и много документов в отношении атомной энергетики готовилось

промышленности, но они все декларативные, переход к конкретике так и не произошел. Упущено время по строительству двух новых блоков ХАЭС, и если производственная сфера в стране начнет развиваться, то необходимого количества электроэнергии не будет. Это касается и проблем обеспечения текущей эксплуатации, текущих ремонтов, продления срока эксплуатации атомных энергоблоков. Ком вопросов накопился, хотя многие из них можно было решить в предыдущие периоды. Может, нет здесь понимания из-за постоянной смены руководителей министерства а главное, из-за отсутствия государственного органа управления атомно-энергетическим комплексом Украины?

Большой негативный отпечаток в работе с нашими руководителями НАЭК как раз накладывала их перманентная сме-

союз, руководитель на вопрос по этому поводу ответил нам, что с такими партнерами работать великолепно, потому что за это время они еще ни разу ни о чем не договорились. Раньше там вообще было 20 таких «профячек». С целью не допустить подобную ситуацию мы делали все возможное, чтобы сберечь в целом уже традиционное единство наших работников и трудовых коллективов, сохранить членство в профсоюзе.

Злободневные вопросы, которые на днях обсуждались на Пленуме ЦК профсоюза, носят уже глобальный характер и касаются не только атомной энергетики и промышленности, но и обеспечения национальной безопасности, энергетической независимости Украины. Поэтому наша задача сегодня состоит в том, чтобы, сохраняя единство и солидарность Атомпрофсоюза в целом, сконцентрировать внимание на привлечение общественности к критической ситуации в атомной отрасли. Точка невозврата в изысходное положение приблизилась до такой степени, что все пошло в минусовые показатели, по нисходящей вниз.

Надо восстановить статус атомной энергетики в энергетическом комплексе Украины. Понимая прекрасно, что в процентном отношении количество государственных генерирующих предприятий в современных условиях постоянно уменьшается, и, сохраняя ГП НАЭК «Энергоатом» на рынке электроэнергии, мы видим, что все больше внимания при формировании тарифа уделяется частным компаниям. Сразу же задался вопросом, а где действенная государственная политика в ядерной сфере? Мы надеемся, что нам удастся привлечь внимание наших руководителей страны к данной проблематике, ибо другого выхода нет. Ведь очень ответственная отрасль, в которой мы работаем. Если исходить из опыта проведения наших коллективных действий в момент невыплаты заработной платы, 1998—2000 годы, активного и принципиального

переговорного процесса с правительством, высшим руководством страны, организации палаточных городков, уличных шествий в Киеве, — то в это же время усиливалась максимальная концентрация внимания работников АЭС во избежание каких-то нарушений на вахтенном дежурстве. Кривая нарушений среди персонала тогда резко падала. Это говорит о том, насколько у нас ответственные и самодисциплинированные работники. Любые коллективные действия, если придется к ним прибегнуть, должны проходить только в рамках действующего законодательства и только с учетом потенциально опасной отрасли, в которой мы работаем.

Много можно говорить, что происходило за эти 15 лет. Были разные ситуации, разные подходы к социальным вопросам, к коллективному договору со стороны руководителей НАЭК. Нам повезло, потому что все их отношения с трудовым коллективом были

зопасную эксплуатацию АЭС.

Поздравляю всех членов наших трудовых коллективов, членов профсоюза ГП НАЭК «Энергоатом» с достаточно знаменательной датой — 15-летием со дня образования первичной профорганизации. Года уходят очень быстро, потому что мы постоянно находимся в состоянии напряженности, связаны с борьбой за социальные права и гарантии работников. Можно вспомнить много хороших решений, которые принимались на заседаниях профкома Компании, при проведении переговорных процессов с администрацией. И вот неуступчивость профсоюза во многих вопросах, касающихся заработной платы, других социальных выплат, приводила к результату. Это свидетельствует о том, что в нашей организации работают неравнодушные, квалифицированные кадры. Потому что все комиссии, которые создавались для переговоров, в равном количестве состояли из

Ермилов были отстранены от занимаемых должностей.

Вот это то, что касается момента создания нашей профорганизации, а также тех вопросов, с которыми вначале мы столкнулись.

Большую обеспокоенность у нас вызывало то, что система оплаты труда и уровень заработной платы, тарифных ставок и должностных окладов работников тогда очень сильно отличались по всем АЭС.

Не буду долго останавливаться на том, как решались эти вопросы, они неоднократно обсуждались и в ЦК профсоюза, но в 2000 году, после выхода на уровень Кабинета, решили проблему, связанную с невыплатой заработной платы. После погашения долгов приступили к следующему этапу — созданию единого Коллективного договора Компании и единой системы оплаты труда как составляющей Коллективного договора. Трудные переговоры с администрацией НАЭК закончились компромиссом, она согласилась на наши доводы в отношении необходимости повышения тарифных ставок и должностных окладов с коэффициентом в 2,3 раза.

Это был первый шаг к созданию единой системы оплаты труда на всех площадках «Энергоатома». В последующем мы ее только совершенствовали. И сегодняшняя 25-разрядная сетка по опла-

непосредственно профкомом «Энергоатома». Через ЦК нам удавалось выходить на более высокие ступеньки власти, и решать все те проблемные вопросы, которые возникали. Правда, сейчас мы пожинаем плоды того, что произошло после ликвидации Госкоматома, ибо сегодняшние проблемы немногим созвучны с теми, с которыми столкнулась первичная профорганизация в первые годы своего существования. Если в то время, в период образования Компании, мы больше говорили о погашении задолженности по заработной плате, то сейчас речь идет вообще о сохранении атомной энергетики в целом. Отсутствие должного внимания нынешнего, как бы проффильного, органа государственного управления — Министерства энергетики и угольной промышленности Украины — к ситуации, сложившейся не только в атомной энергетике, но и в промышленности, приводит к точке невозврата. Это когда очень трудно пытаться догнать, или уже невозможно, то упущенное, что за достаточный длительный период достигнута. Последние пять лет очень трудно находить общий язык с нашим проффильным министерством в отношении стратегии развития атомно-энергетического комплекса страны. Очень много программ, направленных на развитие атомной энергетики и

няемость. Казалось бы, только мы успевали наладить взаимоотношения, понимание общих целей, социальное партнерство, тут же меняли, уже 11-го, руководителя НАЭК.

Сложные были времена. С приходом нового президента Компании шесть месяцев только шла притирка. Каждый из них имел свое особое мнение по поводу работы с профсоюзом и собственный взгляд на сам профсоюз в целом и на профорганизацию предприятия в частности. Мы «проходили» и команды, которые давали по созданию альтернативных профорганизаций, и их искусственному росту. Сначала это было на ЗАЭС, где вскоре такая «структура» распалась, а на РАЭС достигла аж 9 человек. Лояльное к ним отношение, это был период 2003—2004 годов, позволило «независимой профорганизации» вырасти на РАЭС до 140 человек. Сегодня их около 30 человек, преимущественно неработающих пенсионеров. Мечта любого руководителя — раздробить профсоюз, так намного проще единолично управлять предприятием, отстранив профсоюз от принятия очень многих важных вопросов, которые находятся в его компетенции. Например, при прохождении профобучения в Польше на одной из тепловых станций, где пять «независимых» проф-

социально направленными. Если мы говорим, что Компания сегодня социально интегрирована, то это действительно так. Руководители «Энергоатома» понимают, что основой безопасности являются коллективы. И профсоюз, как их представитель, достоин того, чтобы с ним советовались, сотрудничали путем социального диалога, чтобы решали все вопросы, которые касаются социальных гарантий, льгот наших работников. Подчеркну еще раз, что все это направлено на ключевой приоритет — бе-

представителей администрации и профсоюзной организации. Нам удалось отстоять, защитить интересы работников.

Желаю всем сопрофсоюзникам дальнейшей успешной работы, приумножения добрых традиций и укрепления единства!

Долголетия действующим и новым атомным энергоблокам, чтобы они обеспечивали занятость жителей наших городов-спутников, благосостояние всех работников, их детей, которые придут нам на смену!

15 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ІНШИХ ДЕРЖАВ

АФГАНІСТАН, ЯК РОБОТА

3 минулого року День пам'яті воїнів-інтернаціоналістів, який відзначають 15 лютого, в річницю виведення радянських військ з Афганістану, на Новокоостянтинівській урановій шахті ДП «СхідГЗК» проводять особливо. З ініціативи голови профкому шахти Олександра Зовни та за підтримки директора шахти Вадима Косаренка, учасники бойових дій, які працюють на шахті, збираються в актовому залі, отримують привітання, квіти і подарунки, потім їдуть на мітинг афганців у Малу Виску, а завершують День пам'яті спілкуванням у дружній, неформальній обстановці. Ім є що згадати...

На Новокоостянтинівській копальні працює дев'ятеро колишніх «афганців», а всього пекло Афгану пройшло близько 140 осіб лише з Маловисківського району.

Анатолій Хоменко і Валерій Островерхий виходили з Афганістану якраз у складі основної групи військ, та і потрапили туди приблизно одноково.

Анатолій Хоменко, уродженець села Паліївки Маловисківського району, до армії отримав спеціальність зварника, а в ДТСААФ — водійські права. Про Афганістан чув те, що розповідали радянська преса, особливо не задумуючись, що може і сам потрапити в «гарячу точку». Проте вже на призовному пункті офіцери сказали, щоб хлопці не писали заяви про бажання служити в Афгані (були і такі), бо і так потраплять саме туди.

В «учебці», в Орджонікідзе (тепер — Владикавказ), рядовий Хоменко вивчав премудрості водіння військових автомобілів у гірських умовах під керівництвом офіцерів, що справді знадобилося зовсім скоро. 1 лютого 1987 року він уже був у Кабулі, куди їхню частину доправили літаком. Відразу стало зрозуміло, що це інша країна, тут інша обстановка, всі озброєні, пересувалися і виконували команди швидко і чітко, в повітрі баражували вертольоти, охороняючи літаки на випадок залпу «стіггерів» з найближчих гір, які кількома оточували місто. Анатолію здалося, що вони потрапили неначе в гірський казан, таким було враження через спеку і гори навколо. Невдовзі його з автомобілем «ГАЗ-66», обладнаним для стрільби з 82-міліметрового міномета «Васильок», літаком перекинули в провінцію Хост, де в основному і проходила служба, а точніше, війна, в якій брав участь так званий обмежений контингент радянських військ, а

якого з колонами радянських міст обійшли всі світові агентства.

Другого квітня того ж року Анатолій уже був у Малій Висці і в мамин борщ, за яким дуже скучив, бо в армії харчувалися в основному сухим пайком.

Хоменко повернувся додому живим і здоровим, правда, кілька місяців його весь час щось непокоїло, неначе чогось не вистачало, аж поки не зрозумів — не вистачає автомата. Після цього заспокоївся. Його дочкачалася наречена, одружився, зараз працює на Новокоостянтинівській шахті і ця робота в Малій Висці, де практично зникла вся промисловість, розцінюється на вагу золота.

Так само скромно про свою участь у війні розповідає електромонтер Новокоостянтинівської шахти Валерій Островерхий. Він народився в селі Глинськ Світловодського району, призивався в Знам'янци, де закінчив залізничне училище. Правду про Афганістан тоді не дуже розповідали навіть хлопці, які вже встигли відслужити, але потрапив саме туди у липні 1986 року. Перед цим пройшов дуже добрий вишкіл у гірському навчальному центрі в Термезі, де довели до вжитку всі навички нічного стрільби, тактикою і таким іншим. Ці навички дуже знадобилися пізніше, перед перевалом Саланг, де дислокувався 177-й мотострілецький полк. Служба кулеметника Островершого полягала в супроводі військових колон через небезпечний перевал. По всій довжині перевалу полк мав блок-пости, секретри, застави, для яких постійно потрібно було супроводжувати військово-забезпечення і часто під обстрілами.

Зрозуміло, що доводилося вести вогонь по вогневих точках. Спочатку були досить непрості переживання, але з часом звик — така робота: «Найперше, нас вчили грамотно воювати. Це як на виробництві виконувати вимоги безпеки праці». Він каже, що в бою страшно не було, але до бою — так. Після бою переживаєш, але головне — не допускати поганих думок, бо якщо вони засядуть в голову, то нічого доброго чекати не доводилося.

Полку, в якому служив сержант Островерхий, довелося супроводжувати першу колону радянських військ, які поверталися з Афганістану, а невдовзі демобілізувався і сам Валерій. Це сталося в травні 1988 року. Афганістан у снах переслідував років з десять, а потім потроху «відпустило».

У Кіровограді отримав спеціальність електромонтера, працював, а потім одружився на дівчині з Малої Виски, куди і переїхав. З 2008 року працює на шахті. Він не хоче для своїх двох синів повторення своєї бойової молодості: «Більше ніякого Афганістану не потрібно, бо чому через чеське незрозуміле рішення повинні гинути молоді хлопці? Не дай Бог, щоб мої сини знали війну і бачили війну. Не допустити до цього — це завдання керівництва країни і суспільства».

Такі ось наші скромні герої, звичайні гірники, яким довелося виконати свій військовий обов'язок, ризикуючи життям невідомо для чого.

Можна було чекати, що країна знайде можливість віддячити своїм дітям, яких вона і відправила на війну в далеку країну. Обіцяли багато, але навіть тих пільг, які гарантовані законом, насправді добилися дуже складно. За нагороди обіцяють доплачувати після виходу на пенсію, якщо, звичайно, не зміниться законодавство, хоча, по справедливості, за бойові нагороди колишнім солдатам потрібно платити все життя. За два роки на війні їм, може, дозволять на п'ять років раніше вийти на пенсію, та й то, доведеться працювати далі, бо хто допоможе дітям у цьому складному житті? Саме тому робота на шахті є основною надією чоловіків і виконують вони її на совість, як і свій військовий обов'язок 25 років тому, а на запитання про улюблене заняття відповідають просто — любимо жити.

Афганці не забувають один одного, спілкуються телефоном або через соціальні мережі, обов'язково беруть участь в урочистостях, їм, справді, є що згадати і за кого випити обов'язковий тост.

Сергій ПОЛУЛЯХ

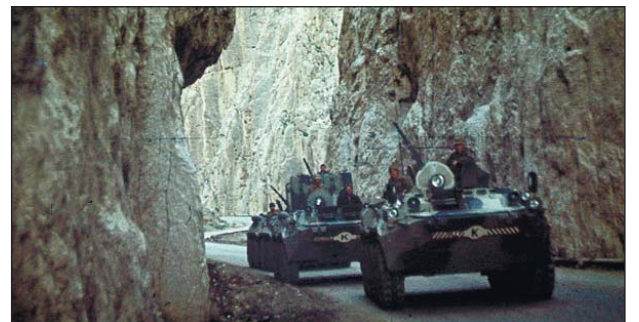

1 апреля 1983 года — день рождения нашей бригады. На основании директивы Генерального штаба ВС СССР она была сформирована и введена в состав 40-й армии 278 ОДКБр (отдельная дорожно-комендантская бригада). В нее вошли уже находившиеся на территории Афганистана и проявившие себя 692-й отдельный дорожный батальон, 1355-й отдельный батальон охраны «Московский» и 1359-й отдельный батальон охраны.

НАШ ОПЫТ ОКАЗАЛСЯ НЕ ВОСТРЕБОВАННЫМ...

Основной задачей бригады, разбитой на отдельные блокпосты, вдоль всей дороги был полный контроль и сопровождение автоколонн и техники на отведенном ей участке Хайратон — Кабул. В результате проведенного анализа боевых действий советских войск в Республике Афганистан необходимо отметить, что личный состав 278 ДКБр с поставленной задачей по эксплуатации ВДД Хайратон — Кабул справился успешно. Бесценным является опыт, полученный воинами-дорожниками за период пребывания советских войск в Республике Афганистан. Опыт, который впоследствии оказался, к сожалению, не востребованным. Более 7 тыс. офицеров, прапорщиков, сержантов и солдат выполнили задачи в экстремальных ситуациях боевой обстановки в сочетании со сложными природно-климатическими условиями, 73 человека — это боевые потери, они навечно занесены в Книгу памяти соединения. Кстати, ни в одной армии мира не было и нет аналогов такого подразделения. В истории военного искусства это первый случай использования дорожно-комендантского соединения для решения столь масштабных задач. Расформирована бригада была сразу после вывода 40-й армии из Афганистана. За 278 ОДКБр провела 5 лет 9 месяцев 15 дней.

Капитан запаса Александр ЗЕМЛЯНОК, заместитель начальника цеха № 94 ГНПП «Цирконий»

3 ІСТОРІЇ АТОМПРОФСІЛКИ: 20 РОКІВ ЦФСК «АТОМ УКРАЇНИ»

Двоеборство було виграно

(Закінчення.
Початок у № 6)

Відчувши ситуацію, що складалася на конференції, представнику ЦК профспілки України довелося витримати декілька «раундів» з представником ЦК Атомпрофспілки Росії, висловитися проти входження колективів фізкультури атомників на правах асоційованих членів до складу російського спортивного товариства «Атомспорт» та за створення добровільного фізкультурно-спортивного товариства у складі шойно заснованої Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України.

Можливо, справедливою була репліка із залу: «А як бути з проектом постанови Президії ЦК, який суперечив висловленій пропозиції?». Справді, це була моя приватна думка. Виручила мене оголошена перерва. Зателефонував у ЦК, а потім на Рівненську АЕС, де тоді перебував Голова ЦК профспілки Юркін О. В. Поінформував його про хід конференції, проект постанови, позицію Ільїна В. В., наміри деяких делегатів залишитися в складі організації російського «Атомспорту».

У розмові з Олександром Валентиновичем було наголошено, що я на конференції є представником ЦК. Як член його Президії, заворг маю діяти на користь Атомпрофспілки. Розмова з Головою ЦК вселила в мене впевненість у правильності моїх дій.

Після перерви учасників конференції було поінформовано про розмову з головою ЦК, його позицію, також було наголошено, що Установчий з'їзд створив самостійну незалежну Профспілку працівників атомної енергетики та підприємств України, що з'їзд зобов'язав профспілкові організації, які увійшли до складу Атомпрофспілки, вийти зі складу іншої профспілки, що колективи фізкультури є складовими первинних профспілкових організацій і прийняте з'їздом рішення є обов'язковим для всіх складових профкомів, тому колективи фізкультури на місцях мають вчинити так само.

Дякуючи підтримці делегатів Самсонової Л. Н. та Шилько В. М. — керівників колективів фізкультури Харківського фізико-технічного інституту і Чернівецького територіального комітету профспілки конференція одногосно прийняла постанову: «створити галузеву фізкультурно-спортивне товариство трудящих Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України». Його головою було обрано досвідченого Шапошника В. І., який очолював спортивний клуб «Ювлейний» державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат (м. Жовті Води), а заступником голови Гопкало М. Є. (м. Дніпродзержинськ, ВО «Придніпровський хімічний завод»). Також було обрано президію товариства у складі 9 осіб.

Щоправда, на конференції не вдалося дати власну назву товариству. Делегати, будучи орієнтовані на інше рішення, завчасно не визначилися з цього питання.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна